

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Qvadriga Pietatis

Bebius, Philippus

Coloniae, 1616

Confvndat Nos Memoria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55113)

sunt in me iniquitatis, quia elon-
gauerunt se à me.

Atque hæc de statibus dicta
sufficiant, ne propositam bre-
uitatem excedere videamur:
simul etiam quod facile sit ex
dictis reliqua colligere; & si
quis ea quæ diximus diligen-
ter cogitet, se confundendi
occasionem semper habere.

CONFVNDAT NOS
MEMORIA.

Iã vt ad interiora veniamus,
Cõfundere, ô homo, de memo-
ria tua: cum enim hanc admi-
rabilem potentiam tibi scias à
Creatore in id esse datã, vt sui
posses & semper, & suauiter
meminisse; tu tamen in ea vi-
lia quam

lia quam plurima reposuisti,
hisque eam ita occupasti, ut vix
eius, qui eam dedit, posses re-
cordari: itaque fit ut nulli ipsa
minus quam Creatori seruiat.
Cōfundere igitur, quod ea in
Domini sui iniuriam abusus
sis, quodque cū in mentem tibi
sæpe reducat, ab Ecclesia
quidē qui sis, admoto quoran-
nis cinere capiti, atq; illis ver-
bis additis, *Memēt o homo quia
pulis es, & in puluerem reuer-
teris: à scriptura vero, nūc qui-
dem finis tuus, cum dicit, Me-
morare nouissima tua nūc vero
ea que causa tua Christus pas-
sus sit, cū dicit. Recordare pau-
pertatis. & trāsgressionis meae, ab
Synhij, & fellis; autē sepe alia;*

tu tamen nihil minus quam
 hæc, & huiusmodi alia memi-
 nisse videare: & meritò flere
 debeas, & cū propheta dicere,
*Renuit cōsolari anima mea, me-
 mor fui Dei, & delectatus sum*
 eo que magis confundi, quod
 in Dei aliquando obliuione
 fueris recreata.

Intellectus. Iam vero ut ad
 intellectū transeamus, quātus
 se in eo confusionis campus a-
 perit? qui cum intelligat se in
 eum finē creatū esse, ut sum-
 mū bonum intelligeret, sæpe
 tamen non vana modo, ut in-
 utilia, & transitoria, sed pesti-
 ma etiam cogitat, atque in ijs
 denique occupatur, quibus
 intelligit minimè debere esse
 inten

intentum. Flendum tibi certè
est malum hoc, & quãta possis
confusione deplorandum.

Voluntas. Quid autem de
voluntate dicemus, qua cum
Deum super omnia deberes
diligere, ea tamen fueris pro-
sequutus, quæ vel cogitare pu-
deat, nedũ dicere? Quid tibi,
inquam, dicam, ò cæca volun-
tas, quæ bonis æternis sensuũ
delicias prætulisti; quam cum
dulcis charitas in Seraphino-
rum choro posset constituere,
mundi foedus amor in infer-
na deiecit. Meritò quidem, ò
anima, tuæ te debent potētix
cōfundere, in quibus tam foe-
datam videas imaginem Dei:
possis tu quidem eas, & debes
cum

cum dolore ijs verbis reprehendere, *Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est*, de que eis in hunc modum conqueritur. Quis vos, ô potentia, ô imago Dei, quis inquam, vos perdidit? quis tibi, ô memoria, Dei memoriam abstulit; quis tibi, ô intellectus, mentem eripuit? quis te decepit, ô voluntas? O quam illud quadrat in te, ô anima: *Facti sunt principes eius sicut arietes non inuenientes pascua*. More enim arietum cum pascua non inueniunt, potentia tua, quali in Deo pascua non haberent, venenata pascua quaesierunt: adeoque ea causa viribus defecte sunt, ut magna debeas confusione confundi.

Ad

C
Dei
pul
om
mn
ro
cōf
aut
Ita
Dei
anc
basi
ipi
cti
que
neb
A
san
dis,
ris;

Ad sensus transeamus.

OCULI. Dedit quidem
 Deus oculos, ut creaturarum
 pulchritudine cōspecta, in re
 omni se amares, ipsiq; pro o-
 mnibus gratias ageres: tu ve-
 ro contra quæcunque vides
 cōsumis, aut ira veluti ardēs,
 aut auaritia concupiscens.
 Itaque cum oculi tui coram
 Deo esse deberent, *sicut oculi*
ancille in manibus domine suæ,
 basilisci (qui quæcunque con-
 spicit visu interficit) oculi fa-
 cti sunt. Confundere igitur,
 quod lumen tibi datum in te-
 nebras verteris.

AVRES. Quodque aures &
 sanctis inspirationibus clau-
 dis, & raumurationibus ape-
 ris;

Lin-

repre-
 uasi v-
 deque
 queri
 o ima-
 sper-
 oria,
 quis
 em e-
 o vo-
 adrat
 prim-
 inue-
 im a-
 inue-
 ali in
 , vene
 ade-
 fecit
 fusio
 Ad

Lingua. Quod qua debent
Deum lingua benedicere, ho-
minibus maledicis.

Nares. Quod cum sollicitus
sis ne quicquam malè oleat,
graue olens tamen peccatum
non sentis.

Tactus. Quod deniq; durum
esse videatur, si quid est pro
Christo patiendū, suaue verò
sit quod pro mundo pateris.

Deplora itaq; sensuū mala,
atque eius rei memoria hu-
miles tibi, & confusionis ple-
nas lachrymas exprimat.

Caput. Quod si necdū satis
hæc sunt, te caput tuum con-
fundat, quod spinis pressum
non fit.

Capilli. Confundant capilli,
quod

quod non sint euulsi.

MANVS & PEDES.

MANVS autem & pedes, quod non transfixi clavis: reliqua te deniq; mēbra confundant, quod cum nisi Dei virtute moueri non possint, fueris tu pedibus Christum persequutus, manibus autem, atque operibus ipsum vulneraris, & lingua læferis. Denique si recta ratione rem reputes, tu tibi magna solus cōfusio- nis materia es: nec enim est in te quicquam, de quo si diligē- ter cogites, nō debeas magno- pere confundi. Quod si in te sint, quæ nō intelligas, vel ea causa maximè cōfundi debes, quod te ipse p̄eae non noue-

L

ris